

Rekordidő alatt készült el az útburkolat javításával a város helyi Közútépítő Vállalat Szegeden, a Dózsa György utcában. A két napig tartó munka alatt a járművek zavartalanul közlekedhettek, nem volt forgalomterelés. Így is lehet!

Történeti települések

A műemlékek és történeti együttesek nemzetközi tanácsa, az Icomos újjászervezett testülete, a Történeti Települések Nemzetközi Bizottsága március 26. és 30. között Magyarországon tartotta első ülését, amelyen részt vett Michel Parent, az Icomos elnöke is.

A budapesti plenáris ülést követően a bizottság megtekintette Egert, a testület leendő állandó székhelyét, majd felkereste az ország több jelentős műemlékét, és végül pénteken a Ráckevén tartott záróüléssel fejezte be munkáját. Megvitatta és kiélezte a történeti városok műemlékvédelmének átfogó elméleti és gyakorlati tudnivalóit összegző tervezetet, amelyet az Icomos közgyűlése elé terjesztettek, hogy ezzel a melléklettel bővítsék ki a műemlékvédelem alapvető elméleti okirátát, az 1964-ben elfogadott Velenicei Chartát.

A sürgősségi orvosi ellátásról

Országos tudományos tanácskozás Szegeden

Kétnapos, országos tudományos konferencia kezdődött tegnap, pénteken Szegeden, a Technika Házában. A Magyar Általános Orvosok Tudományos Egyesülete alapszintű sürgősségi ellátási munkacsoportja rendezte meg itt immár második tanácskozását. A gyermekorvosi sürgősségi esetek témája után ezúttal a heveny

belgyógyászati és pszichiátriai megbetegedésekről tárgyalnak a szakemberek. A résztvevők — az ország minden részéből Szegedre érkezett körzeti, mentő és kórházi orvosok — 60 előadást hallgattak meg, s 11 poszter anyagát ismerhetik meg.

Aminet dr. Morva László, a munkacsoport vezetője el-

mondta: a négy tudományos társaság, a MÁOTE, a Magyar Mentésügyi, a Pszichiátriai és az Anasztéziológiai Társaság közreműködésével rendezett konferencia célja, hogy a megbeszélések eredményeként tovább emelkedjék a helyszíni sürgősségi betegellátás színvonala.

A tanácskozást tegnap délelőtt dr. Várallyay Gyula, a MÁOTE elnöke nyitotta meg, majd főreferátumot tartott dr. Tényi Jenő (Pécsi Orvostudományi Egyetem), dr. Szilárd János (SZOTE), dr. Mérev F. Tibor — dr. Bodosi Mihály (Pécsi Orvostudományi Egyetem), dr. Csanády Miklós (SZOTE), dr. Kovács Gábor (SZOTE), dr. Boros Mihály (SZOTE), valamint dr. Harsányi Adám (Orvostovábbképző Intézet). Ezután még két szekcióban hangzottak el előadások.

A konferencia ma, szombaton folytatja munkáját. A sürgős betegellátásnak a belgyógyászat és a pszichiátriai határterületén adódó lehetőségeiről és feltételeiről szóló kerekasztal-megbeszélést dr. Szilárd János (SZOTE), egyetemi tanár vezeti.

A tanácskozás mintegy 180 résztvevőjének elhelyezéséről, ellátásáról a Szeged Tourist gondoskodott.

Hallottam, hogy...

...bizalmatlanok lettek mostanában sok helyen szövetségi elnökökkel szemben. Mert például: van mondjuk valahol egy takarékszövetkezet. Jól dolgozik, kiérdemli a községheliek bizalmát, megbecsülését. Egyszer csak olvassák az újságban: X takarékszövetkezet pályázatot hirdet elnöki tisztjének betöltésére. Azonnal megkezdődik a suskus: mi lehet vajon emögött? Lebukásról, ki tudja miről sütnak. Csak az igazság nem jut eszébe a kutyának sem. Úgy látszik, túlságosan is rosszak beidézéseink.

És hogy mi az igazság? Például az, hogy az elnök kiválóan dolgozik és dolgozott, tisztességes, rendes ember. Akkor miért hirdetnek pályázatot tisztjére? Azért, mert, hátha jobb is akad, mert a szó-

vetkezeti demokrácia csak úgy érvényesülhet jól, ha van miből választani. Így aztán született egy SZÖVOSZ ajánlás, amely szerint a szövetségek elnöki funkciójának betöltésére ajánlatos pályázatot hirdetni. Ezt az ajánlást a MESZÖV a magáévá tette. És amikor az öt évre választott elnök megbízatása lejár, legyen bármily kiváló is az elnök, pályázatot hirdetnek. A pályázatot a szövetségek jelölt bizottsága rangsorolja s terjeszti a küldöttgyűlés elé: döntsék, kit akarnak, kit, melyik jelöltet tartják jobbnak!

Szóval, ha takarékvagy lakásszövetkezet, vagy áfész pályázatot hirdet elnöki tisztjének betöltésére, azért teszi, hogy választani is lehessen. Legyen kik között választani. Sz. I.

Alkotó, erős kapcsolat

Írta Baranyai Tibor, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője

A jelenlegi nehezebb politikai, gazdasági és ideológiai feladataink eredményes megoldása szükségessé teszi, hogy még jobban elmélyüljön társadalmunkban a tudat: előrehaladásunkban meghatározó szerepet töltsön be a párt. Nélkülözhetetlen a párt és a nép alkotó, erős kapcsolata. Az MSZMP Központi Bizottsága erről ezt állapította meg 1983. április 12-i határozatában: „A Magyar Szocialista Munkáspárt a kongresszusi határozatok szellemében irányítja, szervezi a szocialista építőmunkát: betölti vezető szerepét egysége és kapcsolata a tömegekkel jó. Fejlődött a pártélet, érvényesülnek a lenini normák. A pártszervezetek eredményes munkát végeztek a XII. kongresszus határozatainak végrehajtásában.”

A párt a munkásosztály, a dolgozó nép élcsapata és egyben olyan tömegpárt, amelynek a taglétszáma jelenleg meghaladja a 861 ezer főt. Ma már a felnőtt lakosság 10,9 százaléka tagja a pártnak. Ez a létszám, ez a szervezethez biztosítja a párt politikai befolyását a szocialista építés minden fontos területén. Ez a nagyságrend azt is lehetővé teszi, hogy a társadalom valamennyi osztályának, rétegének a legjobbjait legyenek képviselve a pártban, és bizonyítja a párt tekintélyének növekedését, tömegbefolyásának erősödését.

A párt jelenlegi szociális összetétele jól tükrözi a társadalom állapotát. Az egyes társadalmi osztályok és rétegek párton belüli aránya alapvetően összhangban van társadalompolitikai súlyukkal. Kiemelésre méltó, hogy eredeti foglalkozás szerint a párttagságnak csaknem háromnegyede, jelenlegi foglalkozása szerint pedig több mint a fele munkás és szövetkezeti paraszt. Örvedetes az is, hogy állandóan növekszik a párttagság politikai, szakmai és általános műveltsége, nőtt a nők száma és aránya is a párton belül.

A párt építésében a jövőben is elsődleges cél — amit a XII. kongresszus határozatában megjelölt — a minőségi fejlesztés. Nem lehetünk elégedettek a munkások és a fiatalok párton belüli arányának alakulásával. Lényegesen javítanunk kell az ifjúság közötti politikai munkát és a tagfelvételt; még következetesebben kell dolgoznunk a legjobb munkások párttaggá nevelése érdekében is. Erősíteni szükséges a tagfelvételi munkát az értelmiségiek egyes köreiből, a tudósok, a művészek között, az egyetemeken és főiskolák legjobbjai között is.

Az ifjúság körében a pártépítés az ediginél tartalmasabb, összehangoltabb tevékenységet kíván mind a párt, mind a KISZ szervezeteitől. E munkát az ifjúság közötti jobb politizálással, aktivizálással, vagyis a politikai befolyás növelésével kell megalapozni. Ami a párton belüli munkások arányát, a párt munkásbázisát illeti, ezt elsősorban a politikailag, szakmailag legképzettebb munkásrétegekből, a szakmunkásokból, a közvetlen termelés-irányítók közül kell folyamatosan biztosítani. Elsősorban olyan politikai munkával, amely növeli a munkások politikai érdeklődését és fokozza aktivitásukat. Mindenekelőtt a pártalapszervezetekben kell pezsgőbbé tenni a politikai életet, főként a nyílt politizálással. Így tehetjük vonzóbbá a pártot a munkások legjobbjai előtt, miközben értelmes cselekvési teret, részvételi lehetőséget biztosítunk számukra a helyi és az országos kérdések megvitatásában, eldöntésében, de a megvalósításban is. Az összetétel minőségi fejlesztése nem öncélú, mert ennek nyomán az egész párt erősödik és még alkalmasabbá válik történelmi hivatásának: vezető szerepének és a nép szolgálatának betöltésére.

Jól fejlődik a párt belső élete, működése egészséges. Ezt a kommunisták többségének lelkes munkája, önként vállalt felelőssége jellemzi a legjobban. Megvalósul a demokratikus centralizmus, egyre jobban érvényesül a pártdemokrácia, alkotó viták készíthetők a döntéseket. A pártélet az utóbbi időben megélné, fokozódott a párttagok érdeklődése, vitaszelleme, cselekvő aktivitása. Mindebben kifejeződik a kommunisták nagyfokú felelősségérzete, ügynök féltése és a tetterőkészség is. A párttagság többsége nagy politikai érzékenységgel, kritikusan reagál a környezetben tapasztalható negatív jelenségekre, a hanyag munkára, a közönyre, a korrupcióra, a hatalommal való visszaélés minden formájára. A fejlődés mellett azonban azt is látjuk, s nem titkoljuk, hogy a párttagság egy kisebb része még nem elég aktív, nem mindig áll ki a politika védelmében, és előfordul az önként vállalt kötelességek elhanyagolása is. Ebbe nem nyugodhatunk bele: meg kell követelnünk minden kommunistától a párt politikai melletti kiállást az aktív politikai és meggyőző munkát. Ebben a munkában még nagyobb szerepet kapnak — és kell, hogy vállal-

janak — a pártalapszervezetek. Az az igény velük szemben, hogy váljanak mindenütt területük önálló és felelős politikai irányítóivá. A pártcsoporthoz munkájában figyelemre méltóak azok az eredmények, amelyeket elértek a legkisebb kommunista egységek igazi közösséggé formálásában.

Napjainkban minden pártszervezet kritikusan és önkritikusan vizsgálja, hogyan tehetné a maga területén a párt irányító munkáját még politikusabbá, elvibbé, egyben konkrétábbá és segítőbbé. A párt irányító munkája korszerűsítésének útja sehol sem lehet más, mint a XII. kongresszuson megjelölt feladatok teljes megvalósítása, vagyis a megjelölt út folytatása. Ennek érdekében minden pártszervezetnek a saját területén, önállóan kell politikailag elemeznie a társadalmi, gazdasági, ideológiai folyamatokat, a helyi eseményeket. A politikát megvalósító emberek oldaláról nézve kell kialakítani a teendőket szervező és tartalékok feltárását az összes társadalmi erő mozgósítását. Ez azt is jelenti, hogy minden pártszervezetben gyorsabban kell válaszolni az élet által felvetett kisebb-nagyobb kérdésekre, gyorsabban kell meghozni a szükséges döntéseket a jobb végrehajtás érdekében.

A jövőben is nélkülözhetetlen, hogy a pártszervezetek rendszeresen foglalkozzanak gazdaságpolitikai, gazdasági kérdésekkel. Még nagyobb figyelmet kell fordítani a gazdaságpolitikai célok helyi megvalósítására és a gazdaság pártellenőrzésére. Mai nehézségeink leküzdése, az emberi tényezőkből rejlő lehetőségek jobb kihasználása, minden tartalék feltárása és hasznosítása érdekében mindenképpen szükség van a pártszervezetek helyi politikai-gazdaságpolitikai útmutatásaira. A pártszervezeteknek elvi orientációt és társadalmi-politikai segítséget kell adnia a gazdasági vezetőknek a konkrét intézkedésekhez és cselekvéshez. A pártszervezetek állásfoglalásai váljanak igazi mozgósító erővé, és jelöljék meg, mit és hogyan támogatassanak a kommunisták.

Pártunk jól tudja és hitte, hogy a szocialista építésben elért minden eddigi eredményünk alapja: a pártnak és a tömegeknek kölcsönös bizalmán nyugvó, szoros együttműködése. Ennek szellemében folytatunk olyan szövetségi politikát, amely összefogja társadalmunk minden dolgozó osztályát és rétegét, amelynek igazi tartalma a béke védelme, a szocializmus építése, népünk boldogulása. Hazánkban a nemzeti egység tehát szocialista célok jegyében fejlődik, amelyhez kiváló keretet nyújt a népfrontmozgalom. Ebben alkotóan együttműködnek társadalmunk különböző szervezetei, a kommunisták és a pártonkívüliek, a különböző világnézetű emberek.

Pártunk igazi harcostársának, nélkülözhetetlen segítőjének tartja a társadalmi szerveket és mozgalmakat, ösztönzi, támogatja tevékenységüket. Az tapasztalatunk, hogy a munkásmozgalma erősíti, szocialista építőmunkánk hatékonyságát növeli, ha minden társadalmi szervezet és mozgalom sajátosan, önállóan működik, és felelősséggel vesz részt a politikai irányvonal kialakításában és megvalósításában. A pártszervezeteknek ezért ösztönözniük kell a társadalmi szerveket, a fokozott öntevékenységre, a bátor kezdeményezésekre, erősítésre, az is a mással nem pótolható sajátos tevékenységüket. A társadalmi szervekben dolgozó kommunisták mindennapos meggyőző munkája a jövőben még nagyobb megbecsülést érdemel, mert döntő fontosságú a párt és a tömegek még gyümölcsözőbb kapcsolatának építésére. Elsősorban érdekünk tehát, hogy a tömegszervezetek útján is bevonjuk a pártonkívüli tömegeket a közös gondolkodásba, hogy figyelembe vegyünk jobban a dolgozó véleményét, mert ezzel a közös cselekvés alapjait erősítjük. Csak a mindennapos, személyes meggyőzés, a milliók közötti aktív politizálás biztosíthatja mindenütt számunkra a cselekvő támogatást.

Ebben a szellemben és felfogásban tárgyalta tavaly október 12-én a Központi Bizottság a párt szakszervezeti politikájában előttünk álló tennivalókat. Tervezzük a közeljövőben időszerű ifjúságpolitikai feladataink megvitatását is. Ertenünk és tudatosítanunk kell, hogy a tömegmozgató, a kölcsönös bizalom semmi mással nem pótolható erőforrásunk, egyben nehézségeink leküzdésének, további előrehaladásunknak legfőbb biztosítéka. Ezért most arra van szükség, hogy a központi szervek útmutatásai alapján minden pártszervezet jelölje meg saját tennivalóit a tömegek közötti politikai munkában, a tömegszervezetek pártirányításában, segítségével. Ezzel olyan, új alkotó erőforrást, tartalékokat tárhatunk fel, amelyek — minden szinten — tovább erősíthetik az élenjáró párt és az alkotó, cselekvő milliók kapcsolatát.